

Kakalivisan

Kakali ville sälja Island till norske kungen för att få jarlanamn.
Till all lycka söp han ihjäl sig, innan planen hann utföras. Om
honom är detta kväde gjort.

Då Kakali gick i kungens sold
från slagsmål i sus och dus
och bjöd sitt land i kungens våld,
tog han ett dundrande rus.
Svik þú aldrei
ættland þitt i trygðum,
drekk þú heldur,
drekk þig heldur i hell!

Han satt och drack både natt och dag,
sorgsen vid hornens låt.
För jarlanamn han slog ett slag,
allt annat leddes han åt.
Svik þú aldrei etc.

En afton drack den kämpe ung
fem gånger om för två.
Då kom till honom vinets kung
och talade till honom så:

Min tappre son, nu hör mitt ord:
jag klandrar din nesliga plan
att fräckt förråda Islands jord
och självmant bli kungens bulvan.

Till lön för dryckjom och bardalek
må dock ditt straff skrivas av,
så ingen skyller dig för svek,
när som du läggs i din grav.*

Den sista skåf som Kakali tog
slök han och stöp så på stund,
en hedersknyffel, tills han dog.
Han lever på folkets mund.

* Kan så översättas: Svik du aldrig troheten mot fäderneslandet,
drick du hellre, drick dig hellre ihjäl!